

Da li je Biblija Riječ Božija?

Madžid b. Sulejman Er-Ressi

Kada je riječ o svetim Pismima koje je Allah (slavljen i uzvišen je On) ljudima objavljivao, ljudi su se posebno trudili da ih očuvaju. Međutim, kao ishod, danas postoje drugačije verzije istih knjiga što ukazuje na neuspjeli pokušaj njihovog očuvanja. U ovoj maloj knjižici, pružićemo raznolike dokaze koji ukazuju da je Biblija, koja je objavljena Isusu, danas veoma izmijenjena.

<https://islamhouse.com/2790120>

- [DA LI JE BIBLIJA RIJEČ BOŽIJA?](#)
 - [Termini korišćeni u ovoj knjizi](#)
 - [Riječ „Gospod“](#)
 - [Riječ „Allah“](#)
 - [Uvod](#)
 - [Da li je Biblija Božija Riječ?](#)
 - [Biblijski dokazi sopstvenog izobličenja](#)
 - [Izobličavanje objave je najveći grijeh](#)
 - [Značajna napomena](#)
 - [Objava Kur’ana](#)
 - [Cjelokupni Kur’an je proglas monoteizma](#)
 - [Kazivanje Poslanika](#)
 - [Očuvanost islamskog učenja](#)
 - [Odlike islamskog učenja](#)
 - [Racionalnost](#)
 - [Savršenstvo](#)
 - [Jasnoća](#)
 - [Naučna tačnost i preciznost](#)

- [Poslaničko ispunjenje](#)
- [Umjerenost](#)
- [Sveobuhvatnost](#)
- [Jedinstvenost](#)
- [Pravda](#)
- [Šapat](#)
- [Literatura:](#)
- [Rječnik islamskih izraza](#)

DA LI JE BIBLIJA RIJEČ BOŽIJA?

هل الكتاب المقدس في النصرانية كلام الله؟

Termini korišćeni u ovoj knjizi

Uzvišeni	Pri pomenu Boga/Allaha
Salallahu alejhi ve selem	Nakon pomena Poslanika Muhammeda
Alejhi selam	Pri pomenu bilo kog poslanika ili nakon pomena meleka (anđela) Džibrila (Gabrijela)
Nek je Allah zadovoljan s njim	Nakon spominjanja ashaba (drugova) Poslanika Muhammeda

Riječ „Gospod“

Riječ gospod/gospodar u arapskom jeziku ima nekoliko povezanih značenja. Izvorno značenje je „gospodar“ ili „vladar“ i u

ovom smislu je često korišćena da označi ljudska bića: „gospodar vile“ ili „Gospodar (npr. Lord u Velikoj Britaniji) toga i toga.“ Riječ Gospodar sa velikim G, u leksikonu Islama se koristi da označi Jednog i Jedinog Boga – Allaha. ﷻ Islamu ne postoji zabuna oko značenja riječi Gospodar.

Dok je istina da se riječ gospodar može povremeno koristiti (sa velikim ili malim slovom) da označi ljudsko biće, u islamskom diskursu, navođenje ovog termina je uvijek jasno iz konteksta. Dok se kod kršćana, hindusa i drugih politeista, riječ Gospodar (Gospod) sa velikim G može odnositi na Allaha, Isusa ili neko imaginarno božanstvo, za muslimane, ona ne može imati množinu značenja. Allah (Bog) jedini je Gospodar i Gospodar je Allah (Bog) – a ne Isus, ne Rama, niti bilo koje drugo biće.

Majed S. Al-Rassi

Riječ „Allah“

Iako je bosanska riječ „Bog“ često korišćena u ovoj knjizi kao sinonim za riječ Allah, među njima postoji razlika. „Allah“ je arapska riječ koja je prevedena kao „Bog“. Međutim, „Allah“ ima znatno preciznije značenje od riječi „Bog“. „Allah“ nije puki arapski termin za riječ „Bog“. Umjesto toga, korijen riječi „Allah“ je „Ilah“, što znači „Bog“. Postoje brojni izmišljeni „bogovi“, ali jedino Jedan Istiniti Bog koji se naziva Allah.

Riječ „Allah“ doslovno znači „obožavani“. Allah je, tako, ispravan naziv ili vlastito ime jedinog Bića koje je vrijedno obožavanja, Istinitog Stvoritelja univerzuma. Izgovarajući „Allah“, muslimani, u suštini, negiraju sve druge entitete koje ljudi iz neznanja obožavaju. Ime „Allah“ je ono kojim se Svemogući Bog oslovio u Kur'anu^[1], i kako Ga je također Poslanik Muhammed (salallahu alejhi ve selem) oslovljavao. S toga, u ovom djelu, termin „Allah“ će često biti

upotrebljivan da označi Jednog i Jedinog Allaha vrijednog obožavanja.

Uvod

Mnoge su knjige smatrane svetim i poštovanim od strane ljudi kroz vjekove. One su do danas očuvane zbog svog značaja kako bi ljudi imali koristi od njih; šta više, kako bi se očuvao mentalitet određene nacije, kultura može biti naslijeđena od njih, bilo da je knjiga dobra, loša ili spoj dobrog i lošeg.

Kada je riječ o svetim Pismima koje je Allah (**slavljen i uzvišen je On**) ljudima objavljivao, ljudi su se posebno trudili da ih očuvaju. Međutim, kao ishod, danas postoje drugačije verzije istih knjiga što ukazuje na neuspjeli pokušaj njihovog očuvanja.

Niko se, bez sumnje ne može raspravljati o činjenici da li je Allah ili ne objavio Tevrat i Indžil poslanicima Isau, alejhi selam, i Musau, alejhi selam. Međutim, **da li sa sigurnošću može bilo ko od njihovih sljedbenika da svoj prst usmjeri prema bilo kojoj određenoj verziji Tevrata ili Indžila i da kaže:** „Ovo je Allahova riječ koju je On objavio poslanicima Isau odnosno Musau!“ Ostaviću odgovor uglednom čitaocu.

☞ svakom slučaju, kada je riječ o Kur'anu, danas čitava islamska zajednica (**skoro dve milijarde muslimana**) svjedoči o potpunom očuvanju Kur'ana kroz vjekove.

☞ ovoj maloj knjižici, pružićemo raznolike dokaze koji ukazuju da je Biblija, koja je objavljena Isusu, danas veoma izmijenjena; dok je s druge strane Kur'an potpuno očuvan, i koji je s toga jedini pouzdani izvor uzvišenog učenja u rukama ljudi koje se može opisati kao „Allahova Riječ“.

Prije nego što krenemo sa isčitavanjem knjige, želio bih da se zahvalim Dr. Bilal Filipisu i bratu Muhamed bin Abdullah Karbalu koji su mi dali mogućnost da proučavam i citiram njihove knjige.

Da li je Biblija Božija Riječ?

Objavljene Knjige čine prosvjetljenje koje su poslanici primali kako bi ukazali na Pravi Allahov put svojim narodima. Sve objavljene Knjige pozivaju na obožavanje Boga - Allaha samog i zabranjuju obožavanje bilo čega osim Njega ili pored Njega. One sadrže smjernice za čovječanstvo u svim životnim aspektima. One definišu ispravno od pogrešnog, i ljudskim bićima nude kompletan sistem vjerovanja i prakse koji reguliše sve njihove aktivnosti.

Samo Stvoritelj najbolje zna šta je korisno Njegovim stvorenjima, a šta nije. Tako, božanski zakoni sadržani u ovim Knjigama naređuju i zabranjuju različita djela i supstance kako bi se zaštitio ljudski duh, ljudsko tijelo, i ljudsko društvo od zla. Ljudska bića definitivno treba da se pridržavaju Njegovih zapovijesti dokumentovanih u Njegovim objavljenim Knjigama kako bi ispunili svoj potencijal živjeći pravedan život.

Izvorni tekstovi objavljenih Knjiga se ne razlikuju među sobom u svojim glavnim doktrinarnim principima. Ipak, zbog razlika u narodima i između nacija u vremenu i prostoru, nastale su neke razlike u praktičnom učenju (**zakona**) iz spisa, u skladu sa Allahovom mudrošću. Njihova osnovna poruka, međutim, ostaje ista.

Muslimani vjeruju u prethodne objavljene Knjige kako je spomenuto u Kur'anu: Pismo Ibrahima tj. Avrama, alejhi selam, Tora (**Tevrat**) Musaa tj. Mojsija, alejhi selam, Davudovog Zebura, alejhi selam, i u Isaov, alejhi selam, Indžil. Sljedeći navedeni ajet iz plemenitog Kur'ana ističe činjenicu da je vjerovanje u sva prethodna

Pisma objavljena od Boga tj. **Allaha načelni dio islamskog vjerskog učenja:**

Recite: „Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato poslanicima od Gospodara njihovog; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo.“ (Kuran, 2/136)

Međutim, mnogo prije dolaska Poslanika Muhammeda, salallahu alejhi ve selem, svi ovi spisi bili su ili izgubljeni ili nepovratno oštećeni od strane kasnijih generacija kroz vijekove mitovima, praznovjermem, idolatrijom i iracionalnim filozofskim ubjeđenjima, noseći kontradiktorne misli. Stoga se postojeći oblici tih spisa ne mogu u potpunosti smatrati Allahovim otkrovenjem.

Biblija je, na primjer, jedna od preostalih knjiga u rukama njenih sljedbenika. Otkako je objavljena Isusu, alejhi selam, **podlegla je toliko mnogo promjena zbog kojih danas imamo četiri dobro znana Jevanđelja umjesto jednog:** Jevanđelje po Mateji, Luki i Jovanu sačinjavaju Bibliju (**Novi Zavjet**), zajedno sa drugim dokumentima. Ona su napisana između 40 i 115 godina poslije Isusovog, alejhi selam, odlaska i zasnovana su na dokumentima koja su bila izgubljena. Jevanđelje po Marku, bilo je prvo napisano u Rimu, najmanje 40 godina nakon Isusa, alejhi selam. Jevanđelje po Mateji bilo je napisano na grčkom jeziku oko 90 godina nakon Hrista. Jevanđelje po Luki je napisano u Grčkoj približno 80 godina nakon Hrista. Ova tri Jevanđelja nazivaju se sinoptičkim jer potiču iz istog izgubljenog dokumenta i imaju dosta toga zajedničkog. Jevanđelje po Jovanu, s druge strane sadrži duboke razlike u odnosu na sinoptička Jevanđelja. ☞ ovom se Jevanđelju po Jovanu prvi put spominje Božanstvo i praikonsko postojanje Isusovo, alejhi selam, čak iako ga Isus sam nikada nije tvrdio. Ovo Jevanđelje je napisano između 110 i 115 godina poslije Isusa.[\[2\]](#)

Analize ovih Jevanđelja otkrivaju sljedeće:

1. Tokom Isusovog života, alejhi selam, nije postojao pisani dokument koje je sadržao ove izreke, djela ili lekcije.
2. Prvi zapisi Isusovih, alejhi selam, izreka, koji su zabilježeni neposredno u vrijeme njegovog nestanka, bili su izgubljeni.
3. Jevanđelja su napisana između 40 i 115 godina nakon Isusovog „uzvišenja“, i bila su zasnovana na izgubljenim dokumentima. Kao posljedica, došlo je do slobodne izmjene sadržaja.
4. Ni jedan od pisaca Jevanđelja nije poznavao, vidjeo niti čuo Isusa, alejhi selam.
5. Jevanđelja su pisana na grčkom dok je Isus, alejhi selam, govorio aramejski i nije poznavao grčki.
6. Bar sto godina nakon pisanja Jevanđelja, ona nisu imala bilo kakav kanonski autoritet i bila su mijenjana od strane pisaca raznih sekta kako bi se adaptirala njihovim sopstvenim potrebama.
7. Sadašnja Jevanđelja, posmatrana kao cijela, puna su kontradikcija.[\[3\]](#)

Ovi činiooci su ovdje navedeni kako bi pokazali da Isusovo (alejhi selam) Jevanđelje, njegova izvorna poruka koja mu je objavljena od Boga, nije stigla do nas u svom izvornom obliku. Na ovaj način se može potvrditi da se četiri Jevanđelja uvršćena u današnjoj Bibliji, ne mogu smatrati sličnim ili ekvivalentnim sa nadahnutim Isusovim Jevanđeljem (alejhi selam).

Biblijski dokazi sopstvenog izobličjenja

1. Stari Zavjet jasno svjedoči tome da su ga ljudi izmijenili. [🕌] **Jeremiji 8:8** se navodi da Bog (Allah) kaže: „Kako govorite: Mudri smo, i zakon je Gospodnji u nas? Doista, gle, laž učini lažljiva pisaljka književnička.“[\[4\]](#)
2. Dr. **Bilal Filips objašnjava**: Oko pet godina nakon završetka Isusove službe, mladi rabin po imenu Savle od Tarsusa, koji je tvrdio da je vidio Isusa u viziji, počinje da mijenja Isusov put. Pavle (njegovo rimsko ime) gajio je značajno poštovanje prema rimskoj filozofiji i ponosno je govorio o svom građanstvu. Njegovo ubjeđenje je bilo da ne-jevreje koji su postali kršćani ne treba opterećivati Torom[\[5\]](#) na bilo koji način. **Autor Djela Apostolskih 13:39** citira Pavla koji je govorio: „I od svega, od čega se ne mogoste opravdati u zakonu Mojsijevom, opravdaće se u Njemu svaki koji vjeruje.“ Prvenstveno je kroz Pavlovo zalaganje crkva počela da zauzima svoj ne- jevrejski karakter. Pavle je napisao većinu pisama Novog Zavjeta (poslanice), koje Crkva kasnije prihvata kao zvaničnu doktrinu i Pismo inspiracije. [🕌] ovim pismima se ne očuva Isusovo Jevanđelje niti ga zastupaju, umjesto toga, Pavle je transformisao Hristovo učenje u helensku (grčko-rimsku) filozofiju.[\[6\]](#)
3. Najjasniji dokaz biblijskog izobličavanja je revizija Biblije do te mjere da se može reći da se svako izdanje razlikuje od prethodnog.

Izobličavanje objave je najveći grijeh

[🕌] Kur'anu se ističe, u više nego jednom ajetu, da je izobličavanje Allahove objave ozbiljan grijeh. **Allah je objavio u Kur'anu**:

„A teško onima koji svojim rukama pišu Knjigu, a zatim govore: Evo, ovo je od Allaha – da bi za to korist neznatnu izvukli. I teško njima zbog onoga što ruke njihove pišu i teško njima što na taj način zarađuju!“ (Kur'an 2:79)

Značajna napomena

Treba napomenuti da se za one koji su slijedili Pisma kada su ona bila u svojim čistim formama smatra da su bili na ispravnoj strani vjere, i da se oni, kao vjernici, ničega neće plašiti na Sudnjem Danu.

Objava Kur'ana

Usled izobličenja prethodnih pisama, Allah, Najmilostiviji, nije dozvolio ljudskim bićima da zalutaju stranputicom bez neizmijenjenog Pisma. Doista. On objavljuje Kur'an i u njemu obećava da će ga očuvati kao Svoju posljednju objavu ljudskoj vrsti za sva vremena. On je Allahova Riječ, ona koju je objavio Poslaniku Muhammedu (**salallahu alejhi ve selem**) preko meleka Džibrila, alejhi selam. Objavljivan je u dijelovima (**segmentima**) različitih dužina kroz period od 23 godine. Poslanik Muhammed, salallahu alejhi ve selem, napamet je kazivao Objavu svojim drugovima (**ashabima**) koji su zapisivali svaku riječ tokom njegovog života na palminom lišću, pergamentima, životinjskim kostima (**lopticama kamila koje su bile dobra podloga za pisanje**), i ravnom kamenju. ﷺ isto vrijeme, ukazivao je na precizne lokacije na kojima su se svaki od objavljenih dijelova nalazili u tijelu cjelokupnog obima objave. Pored toga, Kur'an je napamet naučen od strane stotina ashaba Poslanika Muhammeda.

Godinu dana nakon smrti Poslanika Muhammeda (**salallahu alejhi ve selem**), prvi halifa, Ebu Bekr, nek je Allah zadovoljan s njim, naredio je Poslanikovim ashabima da cijeli Kur'an sakupe u jednu cjelinu. Kasnije je, treći halifa „Osman“, nek je Allah zadovoljan s njim, pripremio nekoliko kopija originalnog teksta i poslao ih tadašnjim glavnim centrima islamske civilizacije (**Meka, Medina, Kufa, Basra, Šam**). Jedna od ovih sedam kopija još uvijek postoji, i sačuvana je u muzeju u Istanbulu u Turskoj.

Od tog vremena, nadalje do danas, poslije više od 1400 godina, isti Kur'anski tekst je u upotrebi sa istim rasporedom riječi, redom i jezikom (**arapskim**). Ni jedna jedina riječ od 114 sura, 6200 ajeta, i približno 80,000 riječi nije izmijenjena od vremena objave. Zaista, Allah je u Kur'anu obećao da će ga čuvati zauvijek. **On je rekao:**

„Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!“
(**Kur'an 15:9**)

Samo razmislite o činjenici da je Kur'an u svojoj cjelini danas širom svijeta memorisan od strane miliona ljudi, raznih uzrasta, polova, slojeva društva ili etničke pripadnosti! On je jedina knjiga koja je na taj način očuvana, ne samo na policama, već u srcima čovječanstva.

Kur'an prevazilazi i zamjenjuje sva prethodna Pisma. Allah je rekao Poslaniku Muhammedu, salallahu alejhi ve selem, **o Kur'anu:**

„A tebi objavljujemo Knjigu, samu istinu, da potvrdi knjige prije nje objavljene i da nad njima bdi...“ (**Kur'an 5:48**)

Suštinska stvar u vezi razumijevanja Kur'ana je to da je on čudo u pogledu njegove objave i njegovog sadržaja. ﷺ vrijeme objavljivanja i od tada, bilo je onih koji su poricali božansku i čudotvornu prirodu Kur'ana govoreći da je Muhammed, salallahu alejhi ve selem, bio ili podučen od strane drugih kako bi ga napisao, ili ga je sam izmislio! Kako bi neutralisao ove tvrdnje, **Allah predstavlja izazov čitavom čovječanstvu govoreći:**

„A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, načinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu, a pozovite i božanstva vaša, osim Allaha, ako istinu govorite.“ (**Kur'an 2:23**)

Ovo su neka od proročanstava koje je Kur'an predskazao, i niko od vremena Poslanika Muhammeda (*salallahu alejhi ve selem*), do današnjeg dana, nije bio u mogućnosti da proizvede nešto približno i jednoj suri ili čak ajetu iz Kur'ana. Kao takav, muslimanima nije potrebna ni jedna druga knjiga na kojoj će potpuno ili djelimično zasnivati svoju vjeru. Kur'an je ostao jasan i lahko razumljiv svakom ko ima dobro znanje arapskog jezika. Sve njegove pravne naredbe i uputstva su jasne kada se značenja njegovih riječi prevedu na bilo koji od svjetskih jezika.

Cjelokupni Kur'an je proglas monoteizma

1. **Neki od kur'anskih ajeta nas obavještavaju o Allahu:** Njegovim imenima, atributima, djelima i govoru. Ovakvi stihovi (*ajeti*) ukazuju na Jedinstvo i Jednoću Allaha s obzirom na Njegova neprevaziđena imena, suštinu, i savršene attribute.
2. Ostali ajeti ističu neophodnost obožavanja Allaha samog, bez ikakvog saradnika ili partnera, i odricanje obožavanja bilo čega drugog mimo Njega. Ovi ajeti ukazuju na težnju i neophodnost čovječijeg obožavanja i odabira svog Gospodara, razmišljanje o Njemu pri svakoj svojoj namjeri, tražeći Njegovu pomoć, i okretanja Njemu kajući se.
3. Kur'an također sadrži naredbe i zabrane; činjenje dobra koje je naređeno ili uzdržavanje od zabranjenih radnji, ispunjavajući time i usavršavajući svoju potvrdu o Jednoći Allaha.
4. Kur'an sadrži priče i informacije o ljudima istinitog i iskrenog vjerovanja i govori o njihovoj neposrednoj nagradi u životu na ovom svijetu, kao i ogromnoj nagradi za njih rezervisanoj na Budućem svijetu.

5. Kur'an također sadrži priče o onima koji Allahu pripisuju partnere. On opisuje njihovo kažnjavanje na ovom svijetu i kazne koje su im obećane za onaj svijet. Ove kazne su pravedne zasluge onih koji odstupaju od potvrde Allahove Jednoće.

Kazivanje Poslanika

Kazivanje ili „Hadisi“ Poslanika Muhammeda, salallahu alejhi ve selem, drugi su izvor islamskog znanja poslije Časnog Kur'ana. Oni objašnjavaju i razrađuju Kur'anske ajete. Također objašnjavaju, do najsitnijih detalja, način ibadeta od strane Poslanika, salallahu alejhi ve selem. Poslanikovi hadisi obezbeđuju dalje pojašnjenje i detalje o tome kako ispuniti ono što je Allah propisao i uzdržati se od onoga šta je On zabranio. Ova učenja su brižno prikupljena i prenošena preko Poslanikovih ashaba tj. drugova, nek je Allah zadovoljan s njima.

Očuvanost islamskog učenja

Očuvanje islamskog učenja od izmjena ne zastaje kod očuvanja Kur'anskog teksta; umjesto toga, također je zabranjeno uvoditi u Poslanikov Sunnet (**Praksu**) (**riječima ili pisanjem**), bilo šta što je u suprotnosti sa njenom suštinom, vrijednostima ili učenjem.

Poslanik je kazao:

„Ko uvede nešto novo u ovu našu stvar (**vjeru**), a što nije od nje, odbija se!“[\[7\]](#)

„Jedan od Poslanikovih ashaba je rekao: Poslanik nam je dao visoko djelotvornu opomenu (**govor**), takvu da je mnoge od nas ostavila uplakanim i s osjećajem da nam srce drhti. **Tada je neko rekao:** O Allahov Poslaniče! Ovo zvuči kao govor nekoga ko svojim

slušaocima želi poslati oprostajnu poruku. Molimo te da nam istakneš šta nam preporučuješ. Poslanik, salallahu alejhi ve selem, je rekao:

Pozivam vas da uvijek budete bogobojažni spram Allaha, da se pokoravate i slušate svoje vođe, čak iako vam je vođa crni Abisinski rob. Bilo ko od vas ko duže bude živio, doživjeće da vidi mnoge razdore i sukobe. Zato držite se čvrsto mog puta i puta slijeđenog od strane mojih nasljednika, Pravednih vladara.^[8] Držite se za taj put i čvrsto ugrizite taj put svojim kutnjacima,^[9] i držite se dalje bilo kakvih izmišljenih stvari (u vjeri i islamskom zakonu), jer su takve izmišljotine odstupanja od Pravog puta.“^[10]

Prema tome, pitanja iz vjere odn. islamska učenja nije dozvoljeno mijenjati. Sve što je u suprotnosti sa ovim je pogrešno i neprihvatljivo. Sa ovom strogom zaštitom, Islam je, nakon što je objavljen, održavan čistim od mitova i sujevjerja kao i od promjena odraženim u ćudima ljudi i vođa.

Odlike islamskog učenja

Allah je poruku Islama učinio laskom za razumijevanje i slijeđenje. On je poništio prethodno propisane rituale i prakse dok je ostale potvrdio, prema Njegovoj mudrosti. Kao ishod, islamska vjeroispovijest i zakonodavstvo su među ljudima prepoznati kao podesni za njihove duhovne, društvene i ekonomske potrebe, za cijelo čovječanstvo i za sve epohe.

Islamsko učenje sadrži sljedeća jedinstvena učenja:

Racionalnost

Istina ne bi trebala da bude tako složena da bi morala da se izvlači iz serije komplikovanih logičkih dokaza, da se spozna na

osnovu nečeg što je njemu ili njoj nejasno (kao što je uobičajeno kod drugih religija i filozofija). Kada se istina pronade, ona treba biti jasna i očigledna. Istina je tako jednostavna da je bilo ko može uvidjeti i ovo je najuvjerljivija odlika Islama.

Savršenstvo

Kako je Allah savršen, Njegovo učenje također mora biti savršeno i bez ikakvih grešaka ili kontradikcija. [Kur'an izaziva svoje čitaoce da u njemu nađu bilo kakve greške ako doista ne vjeruju da je od Allaha:](#)

„A zašto ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrječnosti.“([Kur'an 4:82](#))

Dr. Mauris Bukal, francuski fizičar kršćanske vjere, pronašao je mnoge naučne činjenice pomenute u Kur'anu koje u vremenu prenošenja knjige od strane Poslanika Muhammeda, salallahu alejhi ve selem, ljudima oko njega nisu bile poznate. [Bukal ja pisao:](#) „Nisam mogao da pronađem ni jednu grešku u Kur'anu.“[\[11\]](#)

Jasnoća

Allah je Svemilosni. Samim tim On upućuje ljude kroz čistu i jasnu objavu slobodnu od mitova, sujevjerja i misterija.

Naučna tačnost i preciznost

☞ Kur'anu ili izjavama Poslanika Muhammeda, salallahu alejhi ve selem, nije iznenađujuće naći informacije koje su tek odnedavno pronađene od strane moderne nauke. Ovo također ukazuje na to da je Kur'an Allahova riječ i da je Muhammed, salallahu alejhi ve selem, Njegov poslanik. S druge strane, vjerski

pogledi koje Crkva predstavlja u vezi Boga, Biblije, i veze individue sa Bogom, [ljude goni na nesretni izbor](#): ili nauka ili Bog.

Najobrazovaniji ljudi su došli do zaključka da čovjek ne može biti i naučnik ili obrazovana osoba, i u isto vrijeme biti pravi kršćanin/krišćanka. Mnogi filozofi, naučnici i većina laika izgubilo je nadu u pomirenje religije i nauke; na ovaj način je razvijena ideologija sekularizma. Ovakva dihotomija ne bi bila razvijena da originalno Jevanđelje objavljeno Isusu, blagoslovi i alejhi selam, nije bilo iskrivljeno. ❁ Islamu, jasnoj vjeri, nema bilo kakvih kontradikcija između religije i nauke. [To je prirodno i očigledno jer su vjera i potvrđeno naučno saznanje od istog izvora](#): Allaha, koji nije kontradiktoran Sebi. [\[12\]](#)

Poslaničko ispunjenje

Mnogi događaji koje je Kur'an predvidio, kao i kazivanja Poslanika su se obistinile. Ovo je dalji dokaz da Islam nije religija izmišljena od strane čovjeka jer je nezamislivo da čovjek koji nije znao da čita i da piše i koji je živio izolovan od drugih civilizacija izmisli ovakva proročanstva.

Umjerenost

❁ Islamu ne postoji konflikt između duhovnog i ovosvjetskog života. Nasuprot, on pruža balans među svim aspektima ljudskog života, uzimajući u obzir potrebe i želje pojedinaca i društva. Prema tome, sekularizam, materijalizam, monaštvo i ekstremni asketizam se kompletno odbijaju u Islamu, koji omogućuje srednji put kojim se ostvaruje harmonija i ravnoteža između duhovnih i materijalnih potreba ljudi. [Zbog ovog je Allah muslimane u Kur'anu nazvao:](#)

...pravednom zajednicom ([umjerenom nacijom](#))...(Kur'an 2:143)

Sveobuhvatnost

Učenje Islama ljudima obezbeđuje jednoznačne smjernice za slijeđenje u svim aspektima života: duhovnom, individualnom, društvenom, moralnom, političkom, ekonomskom, itd.

Jedinstvenost

Za sve one koji bi tvrdili da je Islam izmišljena vjera, [Allah ih izaziva da:](#)

...načine jednu suru sličnu objavljenim njemu...(Kur'an 2:23)

Doista, čitav je Kur'an – njegovo obraćanje, njegova elegancija, njegova čudotvorna priroda – bez premca. Drevni ne-muslimanski Arapi su pokušali da proizvedu sličan ajet i ipak nisu uspjeli, iako su njihov jezik i poezija bili na vrhuncu u tom vremenu. Čak i mnogi skoriji ne-muslimanski naučnici priznaju da je Kur'an jedna od najvećih knjiga poznatih čovječanstvu. Ovo stanovište na kraju dovodi do činjenice da je Muhammed, salallahu alejhi ve selem, – nepismen čovjek – bio istiniti Poslanik kome je objavljen Kur'an.

Pravda

Čitavo čovječanstvo potiče od jednog čovjeka i jedne žene ([Adema i Have](#)). Islam podučava da je kriterij prema kome se svakoj pojedinačnoj osobi suditi po pravednosti, a ne boji nečije kože niti statusa u društvu. Najbolja osoba kod Allaha je najpravednija i najbolja ljudima. [Ajet Časnog Kur'ana glasi:](#)

...Najugledniji kod Allaha je onaj koji Ga se najviše boji... (Kur'an 49:13)

Šapat

Neki ljudi su u nemogućnosti da pronađu istinu zbog svoje slijepe privrženosti svojim ubjeđenjima. Njihova tvrdoglava privrženost uobičajeno se ne zasniva na intelektualnom razumijevanju učenja, već na moćnom kulturnom i emocionalnom uticaju. Iz razloga što su odgajani u određenoj porodici ili društvu, oni čvrsto drže do vjerovanja te grupe, vjerujući da oni posjeduju istinu.

Ima i drugih koji su ubijeđeni u religiju Islama i koji su mentalno spremni da je prigrlje. Međutim, kada dođu do tačke kada se sjetite drastičnih promjena u njihovim životima koje se možda neće svidjeti njihovim porodicama i društvu, oni teže da se vrate i predomisle se o odluci.

Sljedeći bi se šapat trebao čuti u njihovim ušima:

Bez obzira na svotu novca, prestiž, poziciju i moć koje bi nevjernik mogao posjedovati u ovom životu, on ili ona nikada neće moći da kupe svoju ulaznicu za Džennet. Na onom svijetu će najsiromašniji među stanovnicima Zemlje, a koji su posvjedočili istini Islama, biti daleko sretniji i dostojanstveniji od najbogatijih osoba koje nisu prihvatile poruku Islama.

Odbijanje Allahove poruke je najveći grijeh koji čovjek može da počini. Iz ovog razloga, dok je duša nevjernika još u njegovom ili njenom tijelu, **mudri pojedinac treba brzo iskoristiti povod**: on ili ona su još uvijek živi i u mogućnosti da prihvate Allahovu poruku prije nego što bude prekasno. Vrijeme za pokajanje je ograničeno. Od trenutka smrti, više nije moguće dobiti oprostaj. [\[13\]](#) Allah je spomenuo u Kur'anu:

Kad nekome od njih smrt dođe, **on uzvikne**: „Gospodaru moj, povrati me da uradim kakvo dobro u onome što sam ostavio!“ – Nikada! To su riječi koje će on uzalud govoriti... (Kur'an 23:99-100)

Vjera je, bez pogovora, najbitniji aspekt života jedne osobe i na taj život utiče na način u zavisnosti da li je osoba ispravno vjerovala; s toga slijedi, dakle, da je odabir prave vjere najbitnija lična odluka koju čovjek/žena može da donese. Kada je riječ o stvarima iz religije ili vjerovanja, ništa ne bi trebalo da se prepusti slučaju. Ovo je zbog toga što će onaj koji je na ispravnom putu nasuprot onoga koji nije – sigurno naći sreću na onom svijetu!

Pošto se upozna sa prethodnim dokazima, ko god ima zdravu inteligenciju može da analizira i prosudi; raskrsnica je dostignuta u kojoj Allah (**Slavljen neka je On**) poziva sve ljude na slijeđenje jasnog, prvog puta i izbjegavanje svih maglovitih i cik-cak puteva. Pravi put je sada postao očigledniji od pogrešnog, **kako i Allah kaže u Kur'anu**:

...Pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u idole, a vjeruje u Allaha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. – A Allah sve čuje i zna. (**Kur'an 2:256**)

Također je precizirao:

☞ vjeri nema prisiljavanja – Pravi put se jasno razlikuje od zablude! (**Kur'an 2:256**)

Moja je dužnost i odgovornost, kao člana ove velike planete, i kao onoga koji je svoju slobodnu volju predao zakonu i zapovijestima Vrhovnog Bića, da pozove sva ljudska bića da se drže daleko od obožavanja lažnih božanstava, da zaustave usmjeravanje svoje vjere prema statuama, ikonama, sfingama, figurama, amajlijama, talismanima, potkovicama, i svim ostalim predmetima proizvedenim ljudskom rukom ili stvorenim od strane Boga. Nakon pokajanja, osoba se treba u potpunosti predati volji Allaha, jedinog Boga u univerzumu.

Neka svjetlost istine zasija u našim umovima i našim srcima. Neka nas dovede do mira i sigurnosti u ovom životu i vječnog blaženstva na Budućem svijetu.

Literatura:

1. Abdul Razak, „Studijski vodič, uporedna studija – Islam i Kršćanstvo“. **Vašington:** Islamski Centar u Sijetlu, SAD, 1978.
2. Karabaljo, Simon Alfredo, „Moja velika ljubav prema Isau me je dovela do Islama“, **Saudijska Arabija:** Džubail Dava i savjetovalište, 2009.
3. Bukal Mauris, „Kur’an i moderna nauka“, **Rijad:** Intenacionalna Islamska Izdavačka Kuća, 2005.
4. Filip Bilal, „Istinita poruka Isusa Hrista“, **Rijad:** Intenacionalna Islamska Izdavačka Kuća, 2006.
5. Sahih Internešenel, **Kur’an:** arapski tekst sa odgovarajućim engleskim značenjem, **Džeda:** Izdavačka Kuća Abdul Kasim, 1997.
6. El-‘Usajmen, Učenjak Muhamed ibn Salih, „Objašnjenje tri osnovna principa Islama“, **UK:** Kuća Izdavaštva i Distribucije Al-Hidaja, 1997.

Rječnik islamskih izraza

Da’va دعوة	Misionarstvo i podučavanje Islama i pozivanje ljudi da upoznaju i prihvate Islam
Hadis حديث	Prikupljena kazivanja i djela Poslanika Muhammeda (salallahu alejhi ve selem) koje zajedno sa Kur’anom čine osnov islamskog zakona

طاغوت Tagut znači idol; svako zlo koje se obožava mimo Allaha.

[1] Kur'an je sveta Knjiga ili Pismo objavljeno Poslaniku Muhammedu ([salallahu alejhi ve selem](#)).

[2] Abdul Razak, „Studijski Vodič“, Komparativne Studije – islam i kršćanstvo.

[3] Karabaljo, „Moja velika ljubav prema Isau me je dovela do Islama,“ 14-15.

[4] Verzija u prijevodu Karadžić/Daničić

[5] Kako je ranije rečeno, Tora je bila knjiga objavljena Poslaniku Mojsiju.

[6] Bilal Filips, Istinita poruka Isusa Hrista, 81.

[7] ﷺ dva sahiha ([Buhari i Muslim](#)) se bilježi od Aiše da je to izgovorio Allahov Poslanik, [salallahu alejhi ve selem](#).

[8] Konkretno je mislio na četiri halife ([islamskih vladara](#)) koji su došli nakon njega

[9] To jest, ne puštajte ga.

[10] Hadis bilježe Ibn Hiban, Abu Davud i Et-Tirmizi

[11] Bukal, Kur'an i moderna nauka.

[12] Za više informacija u vezi mnogih naučnih činjenica koje se spominju u Kur'anu, pogledajte Kur'an i Moderna Nauka od Dr. Mauris Bukala i Kratki Ilustrovani vodič Za Razumijevanje Islama, od I.A.Ibrahima, također dostupno na www.islam-guide.com.

[13] Sakupljeno od Karabalja, Moja velika ljubav prema Isau me je odvela do islama.